Ἐφημ. «Θεσπρωτ. Νέα»
Θεμιστοκλέους 1. Τ.Τ.141

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης Διευθυντής | Δ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ
Γραφεῖα Τυπογραφεῖα | ΟΔΟΣ 23 ΦΙΡΙΟΥ
ΤΗΛ. 67
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1
Ἔτος 27ον Ἀριθ. 304|590

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963 ΗΓΟΥΜΕΝΤΣΑ

Η ΥΨΗΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Ἀφ' ὅτου ὑπάρχει πάνω στὴ Γῆν αὐτὴν ὁ Ἄνθρωπος, ἡ βαθύτερη, ἡ πλουσιώτερη, ἡ πιὸ ἀστήρευτη πηγὴ ἀληθινῆς ζωῆς κι' ἀληθινῆς ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ δημιουργίας ὑπῆρξε ἡ Θρησκεία. Στὴ μακριὰ πορεία τῶν αἰώνων ἡ θρησκεία ἄλλαξε βέβαια διάφορες μορφές, πού τὶς διέπλαθαν καὶ τίς διεμόρφωσαν οἱ διάφορες συνθῆκες ζωῆς καὶ ἡ ἀνάλογη πνευματικὴ κατάστασι τῶν ἀνθρώπων, ὅμως στὰ βάθη κάθε ἀνθρωπίνης ζωῆς, ὅ,που κι' ὅποτε εἶχε ἐκδηλωθῆ πάνω στόν πλανήτη μας, ἔζησε πάντά, γερός, δυνατός καὶ γόνιμος ὁ σπόρος τῆς θρησκείας, τὸ βαθύ κι' αἰώνιο θρησκευτικό αἴσθημα.

Καὶ στὸν πιὸ βαρύ λήθαργο ἤ τὴν πιό μεγάλη κατάπτωσι τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ στήν πιὸ ὑποτυπώδη ἢ ἀτελῆ μορφὴ ζωῆς, τὸ θρησκευτικὸ αἴσθημα ἦταν πάντα ζωντανό, πάντα παρόν, ἔτοιμο ν' ἀποτελέση καὶ νά δώση τὰ πιὸ ζωτικὰ καὶ πιὸ πολύτιμα στοιχεῖα ψυχικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξυγιάνσεως κι' ἀναπλάσεως. Ὑπῆρξε παντοῦ καὶ πάντα, σ' ὅλους τούς τόπους καὶ σ' ὅλες τίς ἐποχές, μιά ἀνάγκη τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, κάτι περισσότερο ἀκόμη: ἕνα ἰσχυρότατο ἀνθρώπινο ἔνστικτο, καὶ συγχρόνως ἕνας ἀπαραίτητος παράγων ὑφισέστερης κι' ἀνώτερης κοινωνικῆς ζωῆς. Τό Ἑλληνικόν Ἔθνος, περισσότερον παντὸς ἄλλου εἶναι ἀδύνατον νά ζήση χωρὶς θρησκευτική πίστιν, ἀφοῦ καὶ τήν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος ἔχει ἀπαρτίσει ἀπ' ἀρχῆς ἀπό στοιχεῖα κυρίως θρησκευτικά. Τό «ἐλευθερώνειν βωμούς, θεῶν ἕδη, θήκας τε προγόνων», ἰδοὺ τί σημαίνει «ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης», εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ Μιλτιάδη καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους. Τὸ «προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῶν Ναῶν τοῦ Θεοῦ», ἰδοὺ τί σημαίνει «μάχεσθαι ὑπέρ πίστεως καὶ Πατρίδος», εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Παλαιολόγου. Εἶναι ἀδύνατον διά τὸ Ἑλληνικόν Ἔθνος νὰ βαδίση τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς δόξης χωρὶς τὴν θέρμην καὶ τὴν δρόσον τῆς θρησκείας. Φιλοπατρία μή στηριζομένη ἐπί τῆς θρησκείας καὶ μή θερμαινομένη ὑπὸ φλογιζούσης θρησκευτικῆς πίστεως εἶναι αἴσθημα ἐφήμερον, ἕτοιμον νά ἐξατμισθῆ εἰς τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου.

Τίποτε ἄλλο πολυτιμότερον δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν πίστιν. Εἶναι ἡ ἀφετηρία κάθε ὑψηλῆς δράσεως, εἶναι ὁ ποθητὸς λιμὴν τῆς ψυχικῆς γαλήνης. Ἡ πίστις εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Σύμπαντος εἶναι ἀξίωσις τῆς καρδίας, ἡ ὁποία ἀξιοῖ ἠθικὴν τάξιν τοῦ Σύμπαντος καὶ ὄχι μηχανικήν, ἀξιοῖ θείαν θέλησιν καὶ ὄχι μίαν τυφλὴν τύχην ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς διακυβερνήσεως τοῦ κόσμου. Αἱ σημειούμεναι τελευταῖως πρόοδοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, δι' τὰς ὁποίας δικαίως εἶναι ὑπερήφανος ἡ ἐποχή μας, οὐδόλως ἐνισχύουν τάς περὶ ὑλισμοῦ θεωρίας, εἰς τάς ὁποίας διαμαρτύρεται ἐντονώτατα ἡ φωνὴ τῆς ἰδεαλιστικῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἕνα πραγματικὸν γεγονός, ἕνας σπουδαῖος παράγων τῆς ἀξίας τῆς ζωῆς τὴν ὁποίαν εἰσμάτην προσπαθεῖ νά ὑποδουλώση ἡ ὑλιστική θεωρία. Ὁ ἰδεαλισμός, ὁ κόσμος τῶν αἰσθημάτων, ἡ πίστις τῆς καρδίας εὑρίσκεται πλησιέστερον πρὸς τόν θρόνον τῆς ἀπολύτου ἀληθείας παρά αἱ φαινομενικαί ἀλήθειαι τῆς ὑλιστικῆς κοσμοθεωρίας, τὴν ὁποίαν ἐπενόησαν οἱ Σοφισταί εἰς τὴν προσπάθειάν των νά εὕρουν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τοῦ κόσμου. Ἡ ἰδέα ἔχει εὐτυχῶς τὴν δύναμιν νά μᾶς ἀνυψώνη ἐπί τῶν πτερύγων της εἰς τά βασίλεια τῶν ἰδανικῶν, ὅπου προβάλλει δυνατὴ καὶ ἀκατάγώνιστη — ὑπεράνθρωπη καὶ ὑπερφυσικὴ πραγματικότης—ἡ θρησκεία καὶ διαγράφεται αἰσθητὰ ἡ παρουσία τοῦ Ὑπερτάτου Ὄντος. Καὶ τὸ θαῦμα συντελεῖται... Ὁ ἄνθρωπος ἐξαγνίζεται, ἐξευγενίζεται, ἀνυψώνεται καὶ παίρνει νέαν ὄψιν, ἡ ζωὴ νέο νόημα καὶ γεμίζει ἀπό κλωσύνη, καί ἀπὸ ἀγάπη, γεμίζει ἀπὸ χαρά καὶ ὀμορφαίνει, καὶ πλαταίνει...

ΞΕΝΟΦΩΝ ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΛΕΚΟΥ ΜΕΤΑΞΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

"ΕΡΡΙΚΟΣ ΠΕΣΤΑΛΟΤΣΙ,,

"ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΣΩΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ, ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Στήν πολιτισμένη αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου τῆς πόλεώς μας «Ὄασις» καί ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ καί πνευματικοῦ ἀκροατηρίου, ἔδωσε στίς 30 Ἰουνίου διάλεξιν, ὁ γνωστὸς διά τὸν ἄριστον καί ἐπιδέξιον χειρισμόν τοῦ λόγου κ. Ἀλέκος Μεταξᾶς μὲ θέμα: «Ἐρρῖκος Πεσταλότσι».

Παρ' ὅλο πού ἡ ἐκλογή τοῦ θέματος ἀνήκει στὸν διδασκαλικὸ σύλλογο, διότι κατά παράκλησιν τοῦ συλλόγου ἐδόθη ἡ διάλεξις, πάντως τὸ θέμα μίλησε ἀπ' εὐθείας στήν εὐαίσθητη παιδαγωγικὴ ψυχὴ τοῦ ὁμιλητοῦ, πού ὅπως ἀπέδειξε σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς παιδαγωγικῆς του ἀποστολῆς εἶχε σὰν γνώμονα τὴν μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ «Πεσταλότσι».

Ἀνέταμε ὁ ὁμιλητὴς τὴν προσωπικότητα τοῦ «Πεσταλότσι» κυρίως δὲ εἰσῆλθε, ἐρεύνησε, ἐξιχνίασε τὴν ψυχή τοῦ Ἐρρίκου. Τὴν ψυχήν του εἰς τὴν ὁποίαν ὅπως ἐτόνισε ἤσκησαν ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν τὰ ἔργα τοῦ Ρουσσὼ «Αἰμίλιος» καί «Κοινωνικὸν Συμβόλαιον». Συνεπίκουροι ἦλθαν ἀργότερα αἱ φιλοσοφικαὶ ἀντιλήψεις τοῦ Φίχτε, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποκρύπτει τόν θαυμασμόν του, ὅταν ἐπισκέπτεται τὸ σχολεῖον τοῦ Πεσταλότσι. Τό ἐκλεκτὸ ἀκροατήριο τοῦ ὁποίου ἡ προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἔμεινε ἀδιάπτωτο μέχρι τέλος, εἶδε ἐναργῆ, ζωντανὴ τὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς του, ἡ ὁποία κατά τὸν ὁμιλητὴν ὑπῆρξε μιά διαρκὴς προσπάθεια ἀνεβάσματος τῆς μορφωτικῆς στάθμης τῆς ἀνθρωπότητος καί μιά ἀγάπη καὶ συναντίληψις πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ περιφρονημένους. Δίκαια ἀπεκλήθη μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Ἀνέλυσε ἡ σοφὴ πράγματι διάλεξις ὅτι ὅταν ἡ ἀγάπη πρός τό παιδί κυριαρχεῖ καί πρυτανεύει στό νοῦ καί στήν ψυχή, τότε ἀσφαλῶς ὁ δάσκαλος, ἀσκεῖ τό μορφωτικόν του ἔργον ἐποικοδομητικά.

Τὸ ἀκροατήριο εἶδε μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας τὴν ὅλην προσωπικότητα τοῦ Πεσταλότσι τὴν ζωήν του, τὸ ἔργον του, τὶς προσπάθειες γιά τὴν ἵδρυση σχολείων, οἰκοτροφείων καὶ φτωχοκομείων ἱδρύματα στά ὁποῖα ἡ δυστυχία καί ἡ ἐξαθλίωσι εὕρισκαν τὴν ἀνακούφιση. Ἐκεῖ μάζευε τὰ παιδιά γιὰ ν' ἀπαλύνη τὴν ψυχὴ τους ἀπό τὰ βαθειὰ ἴχνη τῆς ἀδικίας. Παρέθεσε ὅλες τὶς προσπάθειες τοῦ μεγάλου ἀνθρωπιστοῦ, ἀλλὰ καί τὶς ἀποτυχίες, τὶς συχνὲς ἀποτυχίες, οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν στάθηκαν ἱκανές νά ἀναχαιτήσουν τὴν ὁρμὴ τῆς ψυχῆς γιά τὴν ἀγάπη καὶ τὴν μόρφωση τῆς ἀνθρωπότητος. Τραυματίζεται ἡ ψυχή του ἀπό τὶς ἀποτυχίες καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα κλεισίματα τῶν σχολείων του καὶ μιά φορά γιά νά μεταχειριστῶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ὁμιλητοῦ «Ἔμεινε ἄϋπνος ὅλη τὴ νύχτα καί κοιμήθηκε τὸ πρωῒ γιὰ νὰ μὴν ἰδῆ τό σχολεῖο του ἔρημο χωρίς παιδιά». Ἡ πορεία τῆς

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

Δὲν εἶναι μόνον εἰς τὰς πόλεις τό θέμα οἰκοπέδων πού στεροῦνται οἱ κάτοικοι μοῦ εἶπαν οἱ συμπατριῶτες μας πού βρίσκονται ἐδῶ στὴ Δ. Γερμανία καί ἐργάζονται γιὰ νὰ ἐξοικονομίσουν τά μέσα καλῆς διαβιώσεως τῶν οἰκογενειῶν των. Τὸ θέμα τοῦτο ἀπασχολεῖ καί τὴν ὕπαιθρον.

Ἀπό τότε πού δημιουργήθηκαν τὰ χωριά καί μοιράστηκαν τά οἰκόπεδα αἱ οἰκογένειες ἔχουν πολλαπλασιασθῆ καί στό ἕνα σπίτι ἔχουν κολήση ἀπὸ δύο καὶ τρία γιά νά ἱκανοποιηθοῦν αἱ ἀνάγκες τῶν παιδιῶν πού γεννήθηκαν, ἀνδρώθηκαν καί πανδρώθηκαν. Ἔτσι ὁ χῶρος πού εἶχε μείνη καλύφθηκε καί δέν ὑπάρχει ἄλλος.

Τό ὄνειρο μας μᾶς ἐτόνισαν οἱ ἐργαζόμενοι συμπατριῶτες εἶναι μὲ τίς οἰκονομίες πού δημιουργοῦμε ἀπό τὴν ἐργασία μας νὰ ἀποκτήσουμε στὸν τόπον ἕνα ΣΠΙΤΙ νὰ βάλωμε τὴν οἰκογένειὰ μας μέσα, γιὰ νά ζήσωμε κάπως ἀνθρώπινα.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις στά χωριά μας, μέσα σ' ἕνα σπίτι καί ἀκόμα σ' ἕνα δωμάτιο νά συζοῦν ἀνδρόγυνα μέ παιδιὰ μεγάλα πρέπει νὰ ἐκλείψη. Γι' αὐτό κι' ἐμεῖς φροντίζουμε νὰ κάνουμε οἰκονομίες γιά νά ἀποκτήσουμε ΣΠΙΤΙ γιά ἀνθρώπινη ζωή.

Ἀλλά εἴπαμε δὲν ἔχουμε οἰκόπεδα. Αὐτὸ τό πρόβλημα προβάλλουμε καί παρακαλοῦμε τόν κ. Νομάρχη ὅπως τὸ λύση. Εἶναι ἀνάγκη σέ κάθε Κοινότητα νά διατεθῆ ἕνα μέρος γιά οἰκόπεδα καὶ νὰ μοιρασθῆ στοὺς μή ἔχοντας γιά νὰ πραγματοποιήσουν τό ὄνειρο πού ἔχει ὁ κάθε οἰκογενειάρχης. ΤΟ ΣΠΙΤΙ.

ΑΠΟ ΤΗ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

(ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΟΣ Δ)ΝΤΟΥ ΜΑΣ)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

HANNOVER

ΤΟ Ι.Κ.Α. ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΣΥΝΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Ὅπου κι' ἄν βρέθηκα, ὅποιον καί ἄν συνήντησα ἕνα μεγάλο παράπονο συνοδευμένο μὲ μεγάλη πικρία καί ἀγανάκτησι ἄκουσα ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους συμπατριώτας μας ἐπισκεπτόμενος τάς διαφόρους πολεις τῆς Δ. Γερμανίας.

Καὶ τό παράπονο αὐτὸ εἶναι ἡ μὴ ἐξυπηρέτησις τῶν οἰκογενειῶν των ἀπὸ τό ΙΚΑ.

«Πληρώνουμε ἀπὸ τόν ἱδρῶτα μας, πού χύνουμε ἐργαζόμενοι, τὰς κρατήσεις καί καμμία περίθαλψι δὲν ἔχουν ἡ γυναῖκα καί τά παιδιὰ μας ἀπὸ τὸ Ι.Κ.Α. Πηγαίνουν καί γιατρεύονται στὰ Γιάννενα καὶ στήν Ἀθήνα καί τὸ ΙΚΑ δέν πληρώνει τὰ νοσήλεια, παρ' ὅτι ἀπ' ἐμᾶς εἰσπράττει ὅ,τι δικαιοῦται ἀπὸ τὰς κρατήσεις πού μᾶς κάμουν τὰ ἔργοστάσια πού ἐργοζόμαστε. Ἐδῶ οἱ φίρμες μᾶς λένε ὅτι πρέπει νά πάρουμε τὰ χρήματα αὐτὰ ἀπὸ τὸ ΙΚΑ τοῦ τόπου μας.

Τί συμβαίνει καὶ τὸ ΙΚΑ τοῦ τόπου μας δὲν μᾶς δίνει τά χρήματα πού ξοδεύουν οἱ οἰκογένειές μας στοὺς διάφορους γιατροὺς καὶ τὶς διάφορες κλινικές;

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΑΠ' ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΣΚΑΛΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Οἱ ἐργαζόμενοι στὴ Δ. Γερμανία ἀπό τήν περιοχή τῆς Σκάλας Φιλιατῶν μᾶς πρόβαλαν ὡς αἴτημα πού πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῆ, γιὰ νὰ μπορέση καὶ ἡ περιοχὴ αὐτὴ νά ἀνεβάση τὸ ἐκπολιτιστικό της ἐπίπεδο, καί νὰ δώση στά κορίτσια τοῦ τόπου τὰς γνώσεις πού χρειάζεται μιὰ νοικοκυρὰ καὶ ἀκόμη μιά τέχνη στὰ κορίτσια τοῦ τόπου, τήν ΙΔΡΥΣΙ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ. Μιά τέτοια Σχολή ἤ ἕνα ΣΠΙΤΙ ΠΑΙΔΙΟΥ, πού στίς ἄλλες περιοχὲς εἶναι σιμά-σιμά καὶ ἀποτελοῦν τρόπο τινά πρόκλησι ἀπό τήν μεγάλη εὔνοια θά πρέπει νὰ ἱδρυθῆ τονίζουν τὰ παιδιά τῆς περιοχῆς αὐτῆς, γιατί εἶναι καὶ τήν θεωροῦν ἀπαραίτητη.

Ὁ τόπος μας ὑπογραμίζουν στὶς συνομιλίες μας πρέπει νὰ ἀποκτήση τὰς προϋποθέσεις ἀξιοποιήσεως. Καί ἡ ἀξιοποίησις ἔγκειται στήν ἵδρυση ὅπως εἴπαμε ἱδρυμάτων πού θὰ δώσουν τά μέσα στὰ κορίτσια μας νά μορφωθοῦν καί νὰ ζήσουν εἰς τὴν κατασκευή δρόμων καὶ εἰς τήν διανομή στούς ἀκτήμονας καί μικροκτηματίας ἐκτάσεις δασικὰς πού πληθαίνουν στὸν τόπο γιὰ νά τίς ἀξιοποιήσουν μέ τήν ἐκχέρσωσιν καί τὴν δενδροφυτευσίν των.

Ἡ διανομὴ τέτοιων ἐκτάσεων θὰ ἀνοίξη τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μας στόν ἀγαπημένο μας τόπο πού τὸν λατρεύουμε καί περιμένουμε τὴν καλλιτέρευσι τῶν οἰκονομικῶν μας γιὰ νὰ γυρίσουμε.

ΑΦΟΥ ΤΗΝ ΕΠΑΘΑΝ!

—Θὰ θέλατε νὰ σηκωθῆτε ἕνα λεπτὸ γιὰ νὰ βάλω αὐτήν τήν ταμπέλλα;

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

3ον

Τώρα ἔπρεπε νά ἐπισκεφθοῦμε τὸ πεσίφημο μπλέ τζαμί τους. Δὲν ἀργήσαμε νὰ βρεθοῦμε μ' ἕνα ζευγάρι παντόφλες μέσα στὸν ἀπέραντο θόλο τοῦ τζαμιοῦ μέ τὰ μπλέ πορσελάνινα τζάμια καὶ τὰ στρωμένα χαλιά.

Περιεργασθήκαμε γιά λίγο τὸ ὡραιότερο τζαμὶ καὶ ἀφοῦ στολίσαμε τήν συλλογή μας μὲ ὡρισμένες παράξενες πίπες τραβήξαμε γιά τὸ Τοπ—Καποῦ τὰ περίφημα ἀνάκτορα πού τώρα εἶναι θησαυροφυλάκιο. Κοντὰ μας εἶχαμε ἕνα Τοῦρκο φοιτητή Κύπριο κάπως ἐξευγενισμένο καὶ λεπτό πού μᾶς βοήθησε στὴν περιπλάνηση. Καθώς γύριζα κουρασμένη τοῦ τα δωμάτια μὲ τὰ γιομᾶτα χρυσὸ καὶ πολύτιμες πέτρες ἀντικείμενα θυμήθηκα τίς χίλιες καὶ μιὰ νύχτες πού ἀντικρύζομε στὸν συνεμά. Πόσος μεγαλόπρεπος πλοῦτος, πόση χλιδή, πόσες πράσινες ἄσπρες πέτρες στόλιζαν τ' ἀντικείμενα πού χρησιμοποίησαν ἀνθρώπινες ματαιοδοξίες. Τοῦτος ὁ ὀλόχρυσος θρόνος μέ τὶς πράσινες πέτρες σάν μάτια φιδιοῦ βάστηξε στὴν ἀγκαλιά του κάποιον νωχελῆ ἀρχηγό. Νὰ καὶ μιὰ χρυσαφένια κούνια ποὸ κάποια νεραϊδόμορφη Κιρκασία κοίμησε νό σπλάχνο της. Πορσελάνινα ἤ κρυσταλένια ποτήρια δεμένα μὲ χρυσαφένια στολίδια στέκονναν ἐκεῖ μεγαλόποεπα. Καθώς τὰ κύτταζες ἀναλογιζόσουν τά ἡδονικὰ χείλη πού ἔπιναν, προτοῦ δυὸ μάτια ἀμυγδαλωτὰ τό ποτίσουν μ' ἐρωτικὸ φίλτρο λησμονιᾶς.

Σπαθιὰ βαρειὰ, δεμένα καὶ στολισμένα μὲ διαμαντό πετρες καὶ χρυσάφι. Τόσο πολὺ χρυσαμι πρώτη φορά ἀντίκρυζαν τὰ μάτια μας. Νά καὶ κάτι μικρὲς τσάντες σχολικές πλουμισμένες μέ τρυφερότητα ἀπὸ κάποια σκλάβα μητέρα ὄχι μέ ἁπλᾶ κεντίδια ἀλλά μέ λευκὰ μαργαριτάρια. Πιό πέρα μιὰ βιτρίνα γεμάτη ρολόγια πού πάνω τους ἄστραφταν σάν οὐράνιο τόξο πολύτιμες πέτρες. Τά μάτια μας θάμπωσαν στοῦτο πανυγῆρι τοῦ χρυσοῦ, κάπου ἐκεῖ βρισκόταν ἀραδιασμένη καί ἡ γυναίκεια κοκκετάρια. Μπιζοντιὲρες ροποντιὲρες, καθρέπτες πού χρησιμοποίησαν οἱ γυναῖκες τοῦ χαρεμιοῦ. Περιεργάσθηκα ἕναν πολύτιμο καθρέπτη δεμένο καλλιτεχνικὰ μὲ χρυσάφι. Ποιὸς ξέρει πιὸ αἰθέριο κεφάλι θαύμαζα τὴν ἀέρινη ὀμορφιά του. Στολές ἄμαξες, πορβελάνες, πορταῖτα Σουλτάνων, δίσκους καὶ δοχεῖα ἀπὸ χρωματιστές πορσελάνες τῆς Κίνας, φόρος παλαιός γέμιζαν ἀπέραντα δωμάτια, χρυσαφένια μπιμπελώ, δῶρα διαφόρων μεγάλων ἀνδρῶν στοὺς Σουλτάνους, γελοῦσαν μέσα ἀπ' τὶς τζαμένιες βιτρίνες. Ἕνας Παραμυθένιος πλοῦτος. Ὅλα καμωμένα σύμφωνα μέ τὸ Ἀνατολίτικο πνεῦμα. Νὰ καί ἡ περίφημη πισίνα πού ὁ Σουλτάνος ἀπολάμβανε ὅλο τὸ χαρέμι του νὰ λούζεται στ' ἄσπρα νερά της.

Καθισμένος σ' ἕναν μεγαλόπρεπο θρόνο χαϊδευε μὲ τά μάτια του ὅλα τὰ ἐξωτικὰ λουλούδια τοῦ χαρεμιοῦ του πού ἄφηναν γυμνὲς τίς ὀμορφιές στὰ μάτια του, πασχίζοντας κάθε μιά νά τόν γοητεύση, νὰ κερδίση τὴν εὔνοια μιᾶς στιγμῆς «ὅποια τοῦ ἄρεσε τὴν ἔβαζε νὰ καθίση δίπλα του» μᾶς εἶπε ὁ Ἀλπεῖ μὲ τὸ γεμᾶτο παιδικότητα γέλιο του. Ἀπό τὴν μιά πλευρά ἡ πρώτη γυναῖκα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ εὐνοουμένη Κύτταξα γύρω. Μοῦ φάνηκε πώς ἀκόμη ἀντηχοῦσαν τὰ κρυσταλλένια ἐλία τοῦ γυναικείου θησαυροῦ. Φαντάσθηκα ἕνα πλῆθος, μιά ποικιλλία γυναίκειας ὀμορφιᾶς, μιὰ φοβισμένη γαζέλα, μιά πεαήφανη καί ἀτίθασση Ἑλληνίδα, μιά ἐξωτική Κιρκασία, μιὰ μινιατούρα τῆς Κίνας, μύριες ὀμορφιές, κορμιὰ γυναικεία, ἄγουρα στὸ πρῶτο ἄνθισμα, μειωμένες, φθινοπωριάτικες ὡραιότητες, λυγερόκορμες ντυμένες ἐξωτικά μαθημένες ἀπ' τίς παλιὲς στήν τέχνη τὴν ἐρωτικὴ καὶ μόνο. Πῶς νά μεθοῦν, νά ξελογιάζουν ἡ μιὰ μὲ τὴν ἀπειρία καί ἡ ἄλλη μὲ τὴν πεῖρα καὶ τήν πονηριά, ὅπλα ἐξ' ἴσου δυνατά. Γυναῖκες ποὺ παίζαν μέ τὶς χάρες τοῦ κορμιοῦ τους στά χέρια χέρια τους ἄνδρες συνηθισμένους στὸ παιχνίδι τῆς ἡδονῆς. Ἐπάνω στὰ κορμιά τους τὰ γεμᾶτα θηλυκότητα, τσαχπινιά, λυγεράδα, τ' ἀραχνοῦφαδτα μεταξωτὰ, τά χρυσαφένια πασούμια, οἱ βαρειές Ἀνατολίτικες μυρωδιές, ὁ περίφημος φερετζὲς πού πλαισίωνε σάν κορνίζα τόν ὑπέροχο ζωγραφικό πίνακα γινομένο ἀπ' τήν ἀνθρώπινη ζωντάνια.

Φύγαμε καί βρεθήκαμε στό πορσελάνινο δωμάτιο ὅπου τά Σουλτανόπαιδα ἔκαναν τὴν περιτομή τὸ Σονέτι ὅπως μᾶς εἶπε ὁ Ἀλπεῖ. Ἔτσι μέσα σέ τέσσερες ὧρες κάναμε ἕνα ταξεῖδι στὴν παλιᾶ Τουρκιᾶ. Μέ τὰ χαρέμια τὴν χλιδή, τόν πλοῦτο καὶ τὴν πολυτέλεια. μὲ τοὺς εὐνοούχους καὶ τὴν τεράστια δύναμή τους. Μιά αὐτοκρατορία ἔζησε μιά ματαιοδοξία, μιὰ δύναμη ποὺ ἄφησε πίσω της ὄχι τὴν λεπτότητα τοῦ πνεύματος, ὄχι ἔργα τέχνης ἀλλά χλιδῆς καὶ καλοπέρασης.

Ἦρθε καί ἔσβησε καὶ αὐτή μὲ μνημεῖα. Τοῦτο θησαυραφυλάκιο πού θύμιζε σὲ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας τόσες πικρὲς ἀναμνήσεις, τόσο αἷμα Ἑλληνικὸ, τόσο πόνο. Ὅλα ἔρχονται καὶ φεύγουν καὶ μένουν ἀνάμνησις μόνον τά ἔργα, αὐτά χαρακτηρίζουν τὰ ἄτομα, τὴν οἰκογένεια, τὸ ἔθνος. Τὴν λεπτότητα τοῦ πνεύματος ἤ τὸ χονδροκομένο γοῦστο. Φύγαμε κουρασμένοι πέρνοντας μαζὺ μας τ' ὄραμα τοῆς παλιᾶς Τουρκίας τῆς νωχελικῆς πού σύμβολο εἶχε τὸ χαρέμι.

(Συνεχίζεται)

Σοφία ΚΕΣΚΟΥ

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Γιὰ τὸν ἐπιπόλαιον ἐρευνητὴ ἡ Καινὴ Διαθήκη, φαίνεται γεμάτη ἀπὸ ἀντιφάσεις. Σὲ ἕνα μέρος μᾶς λέγει ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα ταπεινοὶ καὶ νὰ μὴ ξεύρη ἡ ἀριστερά μας, τὶ κάμνει ἡ δεξιά μας. Ἀπαγορεύει ὁ Χριστὸς τὴν ἐπιδειξιν τῶν θρησκευτικῶν μας ἀρετῶν. Μᾶς ἀπαγορεύει νὰ κάμνωμεν τὴν ἐλεημοσύνη μας, γιὰ νὰ φαινόμαστε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Καὶ ὅμως, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Χριστὸς, μᾶς προστάζει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. «Οὕτως ἂς λάμψη τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλά σας ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς». Μήπως ἄραγε, αὐτὸ ἀκυρώνει ὅλες τὶς ἄλλες ἐντολές τοῦ Χριστοῦ; Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, μᾶς λέγει νὰ μὴ ἐπιδεικνύωμε τὴν θρησκεία μας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ τὴν ἐπιδεικνύωμε. Τὶ ἄραγε συμβαίνει ἐδῶ;

Γιὰ νὰ καταλάβουμε ποιὰ ἦταν ἡ βαθυτέρα καὶ πραγματική διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέξουμε τὸ ἐλατήριον τῆς ἐπιδείξεως. Προσέξατε τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ἀπηγόρευσε ὁ Χριστός. «Ὅταν λοιπὸν κάμνεις ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσης ἔμπροσθένσου, καθὼς οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς Συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων». (Ματθαίου ς' 2). Ποιό ἦταν τὸ ἐλατήριον τῶν ὑποκριτῶν αὐτῶν; Ὄχι ἡ συμπόνοια καὶ ἡ συμπάθεια τῶν ἀνθρώπων ποὺ ὑπέφεραν. Οὔτε ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ χάρις στὴ φιλανθρωπία των, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ δόξα αὐτῶν τῶν ἰδίων. Ἡ φιλανθρωπία εἶναι πρᾶγμα καλό. Ἡ ὠφελιμότης ὅμως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γιατὶ ἔἶμεθα φιλάνθρωποι. Ἐὰν εἶναι μόνον γιὰ νὰ φανῆ τὸ ὄνομα μας τότε ἡ φιλανθρωπία μας, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ κατάρα. Ἂν ὅμως εἶναι γιὰ νὰ δοξασθῆ ὁ Θεὸς χάρις στὴν ἀγάπην τοῦ Ὁποίου κάμνομεν ἔργα φιλανθρωπίας, καὶ γιὰ νὰ βοηθηθοῦν οἱ συνάνθρωποί μας, τότε ἡ φιλανθρωπία εἶναι μεγάλη εὐλογία γιὰ τὸ Θεό, γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὸν κόσμο γύρω μας. Τὸ καλό ποὺ κάμνουμε δέν εἶναι κατ' ἀνάγκην εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γιατὶ τὸ κάμνομε. Τὸ ἐλατήριο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ προσθέτει ἢ ἀφαιρεῖ στὴν πραγματική ἀξία τῶν πράξεών μας.

Ἂς προσέξουμε ὅμως μιὰ στιγμὴ τί λέγει ὁ Χριστός 5ον κεφάλαιο τοῦ Ματθαίου, 16ον ἐδάφιον «Οὕτως ἂς λάμψη τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσιν τὰ καλά σας ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς». Μᾶς προστάζει ὁ Χριστός τὴ θρησκεία μας, τὰ ἔργα μας τὰ καλὰ, νὰ τὰ ἐπιδεικνύωμεν, ἀλλ' εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ ἡ ἐπίδειξεις αὐτή. Εἶναι ἐπίδειξις, ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ στὴ δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι στὴν δόξαν ἡμῶν τῶν ἰδίων. Τὸ μόνον καθῆκον πού ἔχομεν ἡμεῖς νὰ κάμωμεν εἶναι νὰ ἀφήσωμεν τὸ φῶς μας, νὰ λάμψη καὶ ὄχι νὰ τὸ κρύψωμεν. Νὰ εἴμεθα, δηλαδὴ, φανεροὶ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι κρυφοί. Τὰ λόγια μας, δὲν θὰ καλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου στὰ ἔργα μας, γιὰ νὰ προκαλέσουν τὸν θαυμασμόν του. Ὁ θαυμασμός τῶν ἄλλων γιὰ τὸ φῶς ποὺ ὑπάρχει μέσα μας καὶ τὰ ἔργα τοῦ φωτός, εἶναι πηγαῖος. Δὲν προκαλεῖται ἀπὸ τὰ λόγια μας, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν εἰλικρίνεια τῶν ἔργων μας.

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ λέξις πού χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ματθαίου γιὰ τὴν περιγραφὴν τῶν ἔργων τοῦ πιστοῦ ἀκολούθου τοῦ Χριστοῦ. Τὰ ὀνομάζει καλὰ ἔργα καὶ ὄχι ἀγαθά. Ὑπάρχει κάποια διαφορὰ μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. Ἕνα πρᾶγμα εἶναι ἀγαθό, ὅταν διακρίνεται ἀπὸ τὴν καλὴ του ποιότητα. Τὸ «καλὸ» ὅμως ἔχει κάτι περισσότερον. Ὄχι μόνον διακρίνεται ἀπὸ τὴν ποιότητά του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἑλκυστικότητά τῆς ποιότητός του. Εἶναι ὄμορφο, τραβᾶ τὸν κόσμο. Καλὰ πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἔργα μας λέγει ὁ Χριστός μέσα στὸν κόσμο πού ζοῦμε. Πρέπει νὰ χαρακτηρίζωνται ὄχι ἁπλῶς ἀπὸ τὴν εἰλικρίνεια καὶ τὴν καλὴν ποιότητα, ἀλλὰ νὰ ἑλκύουν τὸν κόσμον γύρω μας, νὰ δοξάση ὄχι ἡμᾶς ἀλλὰ Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος εἶναι ἡ αἰτία τῶν καλῶν ἔργων—τὸν Θεόν. Τὰ καλὰ ἔργα πρέπει νὰ ἑλκύουν, ἀλλὰ νὰ ἑλκύουν εἰς Ἐκεῖνον πού μᾶς ἔσωσε καὶ ἔκαμε τὸν Θεόν Πατέρα μας. Ἡ Χριστιανικὴ κλωσύνη δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπομόνωσίν της. Εἶναι ἐπιτακτική ἡ ἐπίδειξίς της, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐπίδειξις ποὺ γίνεται μὲ τὸ ἀπόλυτον καὶ μοναδικὸν ἐλατήριον νὰ δοξασθῆ ὁ Θεός.

Στὴν Ἰαπωνίαν, σέ ἕνα σχολεῖον προσελήφθη κάποιος Χριστιανός, ἀλλὰ μὲ τὴν ρητὴν ἐντολὴν νὰ μὴ κάμνη κομμίαν ἀπολύτως μνεῖαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀνὰ μεσα στοὺς μαθητάς του, ὅλοι τῶν ὁποίων ἀνῆκαν εἰς μὴ Χριστιανικάς θρησκείας. Τὸ ἐδέχθη ὁ Χριστιανὸς αὐτός. Οὔτε μιὰ λέξι δὲν εἶπε ποτὲ του, ἀλλὰ ὁ χαρακτῆρας καὶ ἡ ζωή του, αἱ πράξεις του, ὅλα ἦταν ἀντανάκλασις τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν πράξεων τοῦ Χριστοῦ. Τόσον ὄμορφη καὶ ἑλκυστική ἦταν ἡ ζωή του καὶ τόσον ἄψογον τὸ παράδειγμά του, πού χωρὶς κάν νὰ τό καταλάβη, ἀνεκάλυψε μιὰ μέρα, ὅτι 40 ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, συνηθρίσθησαν μυστικὰ καὶ ὑπέγραψαν μίαν διακήρυξιν, ὅτι ὅλοι ἀπεκήρυτταν τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ἐδέχοντο τὸν Χριστιανισμόν. Εἴκοσι πέντε ἀπὸ αὐτούς κατόπιν τούτου ἀνεγράφησαν σὲ Χριστιανικό Σχολεῖον καὶ σήμερα εἶναι κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου. Τί ἦταν ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐπέδρασε στὴ ζωὴ τῶν μαθητῶν αὐτῶν; Ὄχι τὰ λόγια τὰ Χριστιανικά, ἀλλὰ τὰ ἔργα τσυ. Ἔλαμψε πραγματικὰ τό φῶς του καὶ τοὺς εἵλκυσε ὄχι πρός τὸν ἑαυτόν του, διότι ὁ πραγματικὸς Χριστιανός, δὲν ἑλκύει εἰς τό ἄτομόν του, ἀλλὰ ἑλκύει εἰς τὸν Χριστόν, ὁ Ὁποῖος τόν ἔκαμε ὅτι εἶναι. Πόσον θά ἤθελα, ἀγαπητὴ ψυχή, νὰ ἑλκυσθῆς καὶ σὺ στόν Χριστὸ καὶ νὰ γίνης φῶς πού θὰ λάμψη μέσα στό σκοτεινὸ περιβάλλον σου, γιά νά ἑλκυσθοῦν καὶ ἄλλοι στὸν Χριστό καὶ νὰ Τον ἀκολουθήσουν. Πρέπει ὅμως σὺ νὰ πάρης τό πρῶτο βῆμα καὶ νὰ ἀφήσης τήν καρδιά καὶ τὴ ζωή σου, νὰ γεμισθοῦν ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ:

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβη ἐν ἀντίτυπον τοῦ βιβλιαρίου

διαλέξεως ἔκαμε καί στενὴ συνάρτησι τῆς προσωπικότητος μὲ τὶς ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἱ ὁποῖες δέν στάθηκαν ἄμοιρες γιὰ τὴν ἀποτυχία τῶν ἀνθρωπιστικῶν προσπαθειῶν τοῦ Ἐρρίκου. Ἀντήχησαν στὴν μεγάλη αἴθουσα τά κοινωνικὰ καὶ παιδαγωγικά ἀξιώματα τοῦ Πεσταλότσι «Ὅτι ἡ φτώχεια δὲν θεραπεύεται μὲ τὴν φιλανθρωπιά»«Καὶ ὅπου ὑπάρχουν εὐνοούμενοι ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει ἀγάπη». Ἀξιώματα πού δέν πρὸκειται νὰ χάσουν τὴν ἀξίαν τους, ὅσο θὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι στὸν πλανήτη μας. Ἐδικαιολόγησεν πλήρως τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Πεσταλότσι ὡς πατρός τοῦ λαϊκοῦ σχολείου καί σ' αὐτὸν ἀνήκει τὸ αἴτημα τῶν λαῶν διά τήν μόρφωση τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Κατηύθυνε τὴν ἀνθρωπότητα πρός τόν δρόμον τῆς μορφώσεως. Ὑπῆρξε τόσο ἐκφραστική καί παραστατική ἡ ὁμιλία καί ξεχύθηκε στὴν αἴθουσα τόσο ἀριστοτεχνικὰ καί μὲ ἰδιαίτερη καλλιέπεια, ὁ μεγάλος ἀνθρωπισμός τῆς ψυχῆς τοῦ Πεσταλότσι ὥστε δικαίως καί εὐστόχως ἀπεκλήθη πνευματικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν λουτρόν, ἡ ἀρτία καὶ φιλοσοφημένη διάλεξις τοῦ κ. Μεταξᾶ.

Ε. Α. Ν.

Μεσοπρόθεσμα δάνεια διὰ τὴν ἵδρυσιν, συμπλήρωσιν ἢ ἐκσυγχρονισμὸν Ἐλαιουργείων

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπιταχυνθῇ ἡ διαδικασία χορηγήσεως δανείων διὰ τὴν ἵδρυσιν, συμπλήρωσιν ἢ ἐκσυγχρονισμὸν συνεταιρικῶν καὶ ἰδιωτικῶν μηχανοκινήτων Ἐλαιουργείων μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐξασφάλισιν παραγωγῆς βελτιωμένης ποιότητος ἐλαιολάδου ἐνετάλησαν, προσφάτως, τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὅπως προβαίνουν ἀπ' εὐθείας, βάσει τῶν τιθεμένων ἑκάστοτε εἰς τὴν διάθεσίν των σχετικῶν ὁμαδικῶν πιστώσεων, εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ χορήγησιν ἐπιτοπίως μεσοπροθέσμων δανείων πρὸς Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις καὶ Ἰδιώτας διὰ τοὺς ἑπομένους σκοπούς:

1) Διὰ τὴν ἀγορὰν ἐλαιοδιαχωριστήρων ἀποδόσεως τῶν 800 – 1200 χλγ. ἐλαιοχυμοῦ ὡριαίως μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων των.

2) Διὰ τὴν ἀγορὰν πλυντηρίων ἐλαιοκάρπου ἀποδόσεως τῶν 1000 – 2000 χλγ. ἐλαιοκάρπου ὡριαίως.

3) Διὰ τὴν ἀγορὰν θρυπτήρων ἀποδόσεως τῶν 1000 – 2000 χλγ. ἐλαιοκάρπου ὡριαίως.

4) Διὰ τὴν ἀγορὰν ἐλαιομύλων μετὰ μυλολίθων ἀποδόσεως τῶν 600-1000 χλγ. ἐλαιοκάρπου ὡριαίως (ἀναλόγως τῶν διαστάσεων τῶν μυλολίθων καὶ τῆς βάσεως).

5) Διὰ τὴν ἀγορὰν ἀναβατορίων ἐλαιοκάρπου ἀποδόσεως 1000 – 2000 χλγ. ἐλαιοκάρπου ὡριαίως καὶ

6) Διὰ τὴν ἠλεκτροκίνησιν ἐλαιουργείων. Εἰς ἃ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τὰ προμηθευόμενα ὑπὸ τῶν δανειοδοτουμένων μηχανήματα δέον νὰ εἶναι καινουργῆ καὶ ἑτοιμοπαράδοτα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Χώρας.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας

Ἀνακοίνωσις

ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΕΩΣ ΕΡΓΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι τὰς κατωτέρω ἡμερομηνίας διενεργηθήσεται εἰς τὰς ἀντιστοίχους ἕδρας πρόχειρος μειοδοτικός διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβων ἐκτελέσεως τῶν διὰ πιστώσεων τοῦ προγράμματος Κοινωφελῶν ἔργων 1963 προγραμματισθέντων 70 ἔργων εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς περιοχῆς τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας συνολικοῦ ὕψους δαπάνης πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν δι' ἅπαντα τ' ἀνωτέρω ἔργα:

Εἰς τὰς δημοπρασίας θέλουσι γίνει δεκτοί ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων καὶ Ἐμπειροτέχναι ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα. Ἡμερομηνίαι καὶ τόποι διενεργείας τῶν μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν:

1) Εἰς Ἡγουμενίτσαν καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ΤΥΔΚ παρ' ἡμῖν τὴν 23-7 63, ἡμέραν Τρίτην καὶ ἀπὸ ὥρας 10 ἕως 11 π.μ. διά τά ἔργα περιοχῆς Θιάμιδος.

2) Εἰς Μαργαρίτιον καὶ εἰς τό Κοινοτικὸν Κατάστημα τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ἀπό ὥρας 6 ἕως 7 μ.μ. διὰ τὰ ἔργα Κοινοτήτων περιοχῆς Μαργαριτίου.

3) Εἰς Παραμυθίαν καὶ εἰς τό Κατάστημα τοῦ Δήμου τὴν 24-7-1963 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἀπό ὥρας 11 ἕως 12 μ. διὰ τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικά ἔργα τῆς Περιοχῆς Σουλίου. καὶ

4) Εἰς Φιλιάτες καὶ εἰς τὸ Ἐπαρχιακόν Κατάστημα τὴν 25-7-63 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ ὥρας 11 ἕως 12 μ. διά τὰ Δημοτικά καὶ Κοινοτικὰ ἔργα Ἐπαρχίας Φιλιατῶν.

Πλείονας πληροφορίας δύνανται νὰ ζητήσωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν ΤΥΔΚ.

Ὁ Νομάρχης
Κοσμᾶς Ἀντωνόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ

Η ΘΕΩΡΙΑ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι προϊὸν τυχαίας ἐξελίξεως εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀναπόδεικτος, ἀναληθεις, καὶ ἀντιγραφική. Ὁ ἄνθρωπος πίπτει ἀντὶ νὰ ἀνέρχηται, σωματικῶς, διανοητικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος εἶναι προϊὸν ἐξελίξεως, τότε ποῖον ὁ Χριστός ἀπελύτρωσεν; Ἐάν ὁ προπάτωρ τοῦ ἀνθρώπου ἦτο πίθηκος, τότε πῶς ἡ Γραφὴ ὁμιλεῖ «περὶ ἀποκαταστάσεως πάντων»; ΠΡΑΞ. γ: 19 21. Τό βιβλιάριον «ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ» ἐξ 94 σελ. διεξοδικῶς ἐξετάζει τό ζήτημα τοῦτο. Ἀποσιέλλεται τῶ αἰτοῦντι. Γράψατε καθαρὰ τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε εἰς τὴν κάτωθι διεύθυνσιν.

PANTEL HATGIS
33 - 33 149 ST
FLUSHING 54 N.Y. U.S.A.

«Πῶς ἕνας Γκάγκστερ γνώρισε τὸν Χριστόν» καὶ τό τεῦχος τῶν κηρυγμάτων τῆς Κυριακῆς τοπροηγουμένου μηνός ἢ δωρεάν τὸ Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν γλῶσσαν, ἄς μᾶς γράψη εἰς τὴν διεύθυνσιν: «Δημοσιεύσεις ὁ Σπορεύς», Γραμμα οθυρίς 387 ΑΘΗΝΑΙ.

ΔΑΣΙΚΗ ΟΔΟΠΟΙΪΑ

Κατά πυκνότατα διαστήματα, ἀναγγέλλονται ἐγκρίσεις μελετῶν καί πιστώσεων, διά τήν ἐκτέλεσιν ἔργων δασικῆς ὁδοποιΐας. Οὕτω, πολλαὶ δασικαί περιοχαὶ ἀποκτοῦν ὁδούς, αἵτινες πέραν τῆς γενικωτέρας, πολυπλεύρου, ὠφελείας διὰ τούς κατοίκους αὐτῶν, ἐξασφαλίζουν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ δασικοῦ πλούτου, ἡ ὁποία, ἄνευ αὐτῶν, εἶναι ἀδύνατος.

Εἰς τόν δασικόν πλοῦτον, στηρίζεται κατ' ἀποκλιστικότητα σχεδόν, ἡ οἰκονομία τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν πολλῶν περιοχῶν. Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, οὗτος, ὄχι μόνον παρέμεινεν ἀνεκμετάλλευτος, ἀλλὰ καὶ ὡδηγεῖτο, μὲ μοθηματικήν ἀκρίβειαν, πρός τόν ἀφανισμόν Ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ἀνελήφθη ἐντονος προσπάθεια, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, διὰ τήν ἀξιοποίησιν ὅλων τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας. Εἰς ταύτην. περιλαμβάνεται—καὶ μάλιστα βασικῶς—καὶ ἡ ἀξιοποίησις τοῦ δασικοῦ πλούτου, διὰ παντός τρόπου καὶ μέσου, εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Ἡ προσπάθεια ἀποδίδει θετικὰ ἀποτελέσματα, πρὸς μέγα ὄφελος, τῶν ὀρεινῶν, τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων
Δ)νσις Τεχν. Ὑπηρεσιῶν
Νομοῦ Θεσπρωτίας
Ἀρμόδιος Σ. Νικολάτος
Ἀριθ. Πρωτ. 2722

Περίληψις Διακηρύξεως

Ὁ Δ)ντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας Δακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ὑπηρεσίας καὶ συμφώνως τοῦ ἀπό 17 12 62 Β. Δ]τος αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τεχνικῶν ἔργων τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας, προϋπολογισμοῦ 80.000 δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται ἐν Ἡγουμενίτσῃ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας, τὴν 29ὴν Ἰουλίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 π.μ.

Δεκτοὶ εἰς τόν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Δ.Ε. Α' τάξεως καὶ ἄνω, δι' ἔργα ὁδοποιΐας.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς 2ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ σχετικά εὑρίσκονται εἰς τὴν Δ)νσιν Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας, ἐν Ἡγουμενίτσῃ ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τάς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 15-7-63

Ὁ Δ)ντὴς Τ.Υ.Ν.Θ.
Ζ. ΦΡΙΓΚΑΣ
Μηχ)κός Δ.Ε. ἐπὶ 5ω β.

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ
ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

—Βάλτε καί τ' ἄρματά μου νὰ τραβοῦν κι' αὐτά.
—Κι' αὐτὰ τραβᾶνε Κώστα, σύ δέ φαίνεσαι.
(Δημοτικό)

Ἔρχεται Κώστα ἡ ἄνοιξη κι' ἡ πλάση πέρα ὡς πέρα
Παιζογελάει καὶ χαίρεται ὀμορφοστολισμένη
Μέ τ' ἄσπρα, μὲ τὰ κόκκινα καὶ μέ τά λουλουδᾶτα.
Χλοΐζουν ὅλες οἱ πλαγιές, τὰ σιάδια πρασινίζουν.
Ἀνθίζουν οἱ κορομηλιές, τά δέντρα βλασταρώνουν,
Τά φράξα μπουμπουκιάζουνε καὶ τὰ πλατάνια δίνουν.
Κόβει ἡ πιδούλα λούλουδα στὸ ράμμα τ' ἀρμαθιάζει
Μ' ἄνθους κλωνάρια κουτσουπιᾶς καὶ φύλλα μαυροδάφνης.
Ἀλλοῦ βελάζουν πρόβατα, ἀλλοῦ λαλοῦν κοῦδούνια
Ἀλλοῦ τραγούδι ἀκούγεται, ἀλλοῦ φλογέρα παίζει.
Πετάει τὴν κάπα του ὁ βοσκός, τὴν ἀκουμπάει στήν τούφα
Κ' ἄλλος μαβλάει τὰ σκυλιά, ἄλλος τὰ πολεμάει
Ἄλλος τὰ πρόβατα βκρεῖ ἄλλος τὴ στρούγκα τιάζει.
Λαλεῖ στό τσέπι ἡ πέρδικα, στὸ δέντρο κραίνει ὁ κοῦκος.
Χρυσώνονται ὅλα τὰ βουνά καί λάμπουν οἱ ραχοῦλες
Στὸ χάραμα, στὸ φέξιμο, στὸ σώτιμο τῆς μέρας.
Βγαίν' ἀπ' τήν τούφα του ὁ λαγὸς καί τρίβεται στὴ φτέρη
Καὶ τ' ἀγριοχελίδονο ἀπ' τὸ γκρεμό πετιέται.
Ἔρχεται, φτάνει ἡ Πασχαλιά μέ τὶς λαμπρές ἡμέρες,
Μὲ τ' ἁη—Γεωργιοῦ, μὲ τ' ἁη—Θωμᾶ καὶ τ' ἄλλα πανηγύρια
Ὅπου χορεύουν ξωτικές στούς ἤσκιους ἀπὸ κάτου.
Καί σύ ξεφτέρι, σταυραητέ, κορυδαλὲ κι' ἀηδόνι
Τώρα πού γένεται γαμπρός ὁ ἥλιος κι' ἡ γής νύφη
Στὸν Ἅδην ἐρροβόλησες μὲ συντροφιὰ τὸ Χάρο.

Σπῦρ. Μουσελίμης

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ νέοι ἡλικίας ἀπὸ 12-15 ἐτῶν δι' ἐργασίαν ἐν τῷ Τυπογραφείῳ «Θεσπρ. Βήματος».

ΟΙΚΟΠΕΔΑ πωλοῦνται εἰς νέον οἰκισμὸν Γραικοχωρίου.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ἐντὸς τῆς πόλεως καί ἐντός καί ἐκτὸς σχεδίου πόλεως.

Ἰδιωτικόν Γυμνασιακὸν Οἰκοτροφεῖον
Ἀρρένων Φιλιατῶν
Ἄνετος Διαμονὴ—Αὐστηροτάτη Παρακολούθησις—Μικρὴ Δαπάνη
Πλήρης ἐξασφάλισις τῆς μορφώσεως καί Ἀγωγῆς τῶν Παιδιῶν σας
Διεύθυνσις ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
Διδασκαλία Ἀγγλικῆς γλώσσης
Ἐξασφαλίσατε ἐγκαίρως θέσεις
Ζητήσατε πληροφορίας εἰς τὸν κ. Χ. ΖΟΥΛΑΝ

Ἰδιωτικόν Γυμνασιακόν Οἰκοτροφεῖον
Θηλέων Φιλιατῶν
Ἄνετος Διαμονὴ—Αὐστηροτάτη Παρακολούθησις—Μικρὴ Δαπάνη
Πλήρης Ἐξασφάλισις τῆς Μορφώσεως καί Ἀγωγῆς τῶν Παιδιῶν σας
Διεύθυνσις ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ
Διδασκαλία Ἀγγλικῆς γλώσσης
Ἐξασφαλίσατε ἐγκαίρως θέσεις
Ζητήσατε πληροφορίας εἰς τὸν κ. Χ. ΖΟΥΛΑΝ

ΔΩΔΩΝΗ
10 Αὐγούστου 1963
«ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ»
ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ
11 Αὐγούστου 1963
«ΕΚΑΒΗ»
ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ
Ὅλοι στήν ΔΩΔΩΝΗ μὴ λείψει κανείς.

ΣΤΕΙΛΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΟΥ

Κάθε ἐκτυπωτικὴν ἐργασίαν
Ἐπισκεπτήρια — ΜΠΛΟΚ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ, ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ ΚΛΠ. — Τιμολόγια
Ἀναθέσατε μὲ ἐμπιστοσύνην στές ἠλεκτροκίνητες Τυπογραφικές ἐγκαταστάσεις
"ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ,,
Δ)νσις: Δ. Σ. ΣΑΛΟΥΚΑΝ — Ἡγουμείτσαν ΤΗΛΕΦ .67

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ
—ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ—
ΤΜΗΜΑΤΑ ΑΡΡΕΝΩΝ—ΘΗΛΕΩΝ

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ τέως Ὑφ)γοῦ Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιμπράντη ὑποσχέσεως περὶ παροχῆς ΔΩΡΕΑΝ ΤΡΟΦΗΣ εἰς τούς ἀπόρους μαθητάς τοῦ Γυμνασίου Φιλιατῶν κατά τήν νέαν σχολικήν περίοδον 1963—64, τὸ Οἰκοτροφεῖον μας θέλοντας νὰ ἐξυπηρετήση περισσότερον τοὺς μαθητάς, καί μαθητρίας, ἔθεσε ΝΕΟΥΣ ὅρους προσλήψεως μέ ἐλαχίστη δαπάνη.

Ἐπειδὴ ὅμως ἕνεκα τούτου θά ὑπάρχη πολύ μεγάλη ζήτησι θέσεων, θά πρέπη οἱ ἐνδιαφερόμενοι, πρὸς ἀποφυγήν ταλαιπωριῶν, νὰ ἐξασφαλίσουν ἐγκαίρως θέσεις.

Διά κάθε πληροφορίαν ἀπευθύνεσθε εἰς τὸν Χρυσόστ. Ζούλαν.

Φιλιάταις